

веке. — Нѣка ми бжде доста дѣто показахъ едно отъ рѣдкитѣ приключения на нашята тъмница.

Отъ день на день по голѣмитѣ строгости правя-хж животътъ ни по монотонъ. Какви бѣхж за насъ приключенията на 1824, 1825, 1826, 1827? Запрѣти-хж ни употребяванъето на книгитѣ ни, което управите-лятъ бѣше ни оставилъ приврѣменно. Тогази нашята тъмница станж за насъ сжщи гробъ, дори и тишината на гробътъ ни се отне. Сѣки мѣсець, и нѣ на опрѣ-дѣлени дни директорътъ на полицията, придруженъ отъ единъ офицеринъ и отъ стражари, идеше да на-прави едно прѣгледванъе отъ най строгитѣ. Съвсѣмъ ни събличжхж, испитвахж сичкитѣ рѣбове на дрехитѣ ни, за да видѣхтъ да не сме скрили нѣкое писмо, или друго нѣщо. Подигахж дюшецитѣ ни и бѣркахж вътрѣ. Не се бояхъ, че ще ме уловѣхтъ съсъ нѣщо, обаче това прѣгледванъе неприятелско, непрѣдвидено, безпрѣстанно повторывано, бѣше за мене не знамъ какъ раздражително и сѣки пхтъ ме растреперваше.

Намирахъ прѣднитѣ години много по злочести, а сега ги съжелявахъ, като едно драго врѣме. Какво станжхж тия часове, дѣто се забравяхъ съсъ прочи-танъето на Библията и на Омира! Съсъ прочитанъето на Омира у текстътъ, това слабо познаванъе, което имахъ на грѣцкиятъ езикъ, бѣше се умножило, и станжхъ пристрастенъ за тоя езикъ. Колко съжеля-вахъ дѣто не можяхъ да го изучвамъ! А Данте, Пе-траркъ, Шакспиръ, Байронъ, Валтеръ-Скотъ, Шилеръ, Гете и прч., колко приятели ми се отнехж! Мѣжду тѣхъ смѣтахъ и нѣкои книги отъ християнската фи-